

1

Сашчер

— **Н**а тебе тут очікує розлючений засранець, Ітоне! Вродливий ковбой на спині велетенського бика кепкує та протягує руки до мотузки перед собою. Темні очі мерехтять на екрані, жорсткі лінії його обличчя проглядаються крізь клітку шолома.

— *Що затятіше вони брикаються, то щасливіший я.*

Через гомін натовпу на величезній арені й фонову музику я ледве можу розчути, що вони кажуть, зате субтитри внизу екрана прояснюють усе, що інакше можна було пропустити.

Юнак, що схилився над ручкою, гигоче й хитає головою.

— Напевно, це завдяки молоку, яке ви п'єте. Жодної зламаної кістки у всесвітньо відомого Ретта Ігтона.

Легко впізнаваний ковбой широко всміхається за кліткою, що затуляє обличчя. З-під чорного шолома помітно блиск білих зубів і підморгування бурштинового ока. Мені знайома глянцева, нерухома версія цієї усмішки, на яку я дивилася годинами.

— *Відчепися, Тео. Ти ж знаєш, як я ненавиджу кляте молоко.*

Дражлива усмішка прикрашає губи Тео, коли він говорить із легким акцентом:

— *Ти такий гарненький у тих рекламах, де воно намальоване в тебе над верхньою губою. Дуже мило як для старого.*

Молодик підморгує, і вони приязно сміються, коли Ретт методично підтягує мотузку рукою.

— *Краще вже нехай мене щодня скидає зі спини бик, ніж я питиму оту гидоту.*

Я чую лише їхній сміх, а потім батько ставить на паузу відео на великому пласкому екрані. Його шия та щоки червоніють.

— *Добре...* — Я обережно наважуюся з'ясувати, чому ця бесіда вимагає незапланованої зустрічі з двома новими штатними працівниками в «Гамільтон Еліт».

— *Ні. Не добре.* Цей хлопець — обличчя професійної верхової їзди на биках, і він щойно скомпрометував своїх найбільших спонсорів. Та все тільки погіршується. Продовжуй дивитися.

Він знову агресивно натискає «Відтворити», немов кнопка має якийсь стосунок до всієї цієї справи, а екран уже показує іншу сцену. Ретт простує через паркінг біля арени із сумкою за плечима. Тепер на місці шолома ковбойський капелюх, а стрункий чоловік у мішкуватому одязі швидко крокує, щоб встигати за своєю ціллю, поки оператор іде назирці і вмикає камеру.

Я думаю, що папараці не часто переслідують найзників на биках, але Ретт Ітон з роками став чимось на кшталт загальновідомого бренду. Жодним чином не взірцем поведінки, а символом грубого, незграбного, суворого селянина.

Репортер пришвидшив ходу, щоб опинитися попереду й виставити мікрофон на рівень із ротом Ретта.

— *Ретте, ви можете прокоментувати відео, яке розповсюдилося цими вихідними? Можливо, бажаєте перепросити?*

Ковбой стиснув губи й намагався сховати своє обличчя за крисами капелюха. М'язи щелепи заграли, а натреноване тіло напружилось. Кожна кінцівка мов натягнута.

— *Без коментарів,* — говорить він крізь зуби.

— *Давай-но, чоловіче, скажи щось.* — Стрункий парубок тягнеться і підсовує мікрофон ближче до щок Ретта. Нав'язується, хоча Ретт відмовився коментувати. — *Ваші фани заслуговують на пояснення,* — вимагає репортер.

— *Ні, не заслуговують,* — бурмоче Ретт, намагаючись відсторонитися.

Чому ці люди вважають, що їм *завинили* відповідь, коли влаштовують засідки на людей, які займаються своїми справами?

— *Як щодо вибачення?* — запитує хлопець.

І тоді Ретт б'є його в обличчя.

Усе стається так швидко, що я не кліпаю, аби простежити за зображенням, що трясеться та крутиться.

От трясця.

За секунду настирливий папараці вже на землі тримається за обличчя, а Ретт струшує руку й мовчки крокує геть.

Ефір перемикається на ведучих новин, які сидять за столом, та вони ніяк не пояснюють щойно побачене. Тато вмикає телевізор і розчаровано гарчить.

— Ненавиджу тих клятих ковбоїв. Їх неможливо тримати у вузді. Не хочу мати з ними справу. Такий радий за вас двох: не робота, а просто «знахідка». — Він аж трясеться від люті, та я просто відхилилася на кріслі. Мій батько легко злітає з котушок, але він швидко тамує емоції. В цей період життя мене дуже бентежать його перепади настрою. Довго ви не витримаєте в «Гамільтон Еліт», якщо не можете протистояти Кіпу Гамільтону.

На щастя, я все життя вчилася ладнати із його настроєм, тож у мене імунітет. Я змирилася із цією особливістю його шарму, тож не приймаю все особисто. Він не злиться на мене. Він просто... злиться.

— Роками я рвав дупу, щоб цей селяк отримав спонсорів, про яких і не мріяв, а тоді, коли його кар'єра йде на спад, він ще й вчиняє *take*. — Рука батька вказує на вбудований у стіну телевизор. — Саммер, ти хоч уявляєш, скільки грошей цим хлопцям платять за те, що вони достатньо схиблені, аби залізти на спину лютому бичу, що важить близько тисячі кілограмів?

— Жодного. — Але відчуття таке, що він от-от мені скаже. Я витримую погляд темних батькових очей, такого ж відтінку, як і мої. Джеф, іще один стажер поруч зі мною, знітився у своєму кріслі.

— Якщо вони такі ж професіонали, як цей плюгавий, то заробляють мільйони доларів.

Я б ніколи не здогадалася, що це такий великий бізнес, але цього й не розповідають на юридичному факультеті. Я знаю все про Ретта Ітона: серцеїд, сенсація у сфері верхової їзди на биках і кумир дівчаток-підліток; проте майже нічого — про саму індустрію спорту. Кутик губ смикнувся вгору, коли я згадала, як майже десять років тому розглядала його фото, лежачи в ліжку.

Ретт підійшов до огорожі, озираючись через плече на камеру. За ним широкий простір, тепле призахідне сонце. Спокуслива усмішка на вустах, очі частково затемнені поношеним ковбойським капелюхом, і вишенька на торті... джинси *Wrangler*¹, які облягали найкращі частини.

Тож я небагато знаю про катання верхи на биках. Проте усвідомлюю, що провела жадливо багато часу, витрощаючись на те фото. На землю. На світло. Воно мене затягувало. То був не просто чоловік. Фото змушувало мене хотіти бути там, на власні очі спостерігати захід сонця.

— Джордже, ти знаєш, чого була варта та молочна спонсорська підтримка, яку він шойно змив в унітаз? Не кажучи вже про інших спонсорів, чії яйця мені доведеться пестити, щоб згладити це лайно.

Клянуся богом, я ледь не засміялася. *Джордж*. Я знаю свого батька досить довго, щоб розуміти: він усвідомлює, що назвав хлопця неправильно, але це ще й тест на Джефову сміливість дати відсіч. Я втямила, що робота з титулованими атлетами й відомими особами — це вам не вітер по світу ганяти. Впевнено можу сказати, що хлопцеві поруч зі мною буде несолодко.

— Ем... — Він гортає підшивку на конференц-столі, а мій погляд падає на панорамні вікна, з яких відкривається приголомшливий краєвид на прерії Альберти. З тридцятого поверху будівлі вид на Калгарі неповторний. Скелясті гори зі сніговими шапками далеко на горизонті немов намальовані — ніколи не набриднуть.

¹ *Wrangler* — американський виробник джинсів та інших предметів одягу. — Тут і далі прим. пер., якщо не зазначено інше.

— Відповідь — десятки мільйонів, Грегу.

Я прикушую щоку, щоб стримати сміх. Мені подобається Джеф, а батько поводить ся як йолоп, проте весело спостерігати, що хтось топчеться на одному місці так само, як і я колись.

От моя сестра, Вінтер, ніколи не страждала від подібних глузувань. Її стосунки з батьком дуже відрізняються від моїх. Зі мною він грайливий і рубає правду; з нею — поводить ся майже професійно. Гадаю, йому так навіть більше подобається.

Джеф поглядає на мене з багатозначною усмішкою.

На роботі я часто бачила цей вираз на обличчях людей. Він промовляє: *«Напевно гарно бути маленькою дівчинкою директора»*. Він промовляє: *«Як кумівство впливає на тебе?»*. Та я вже натренована відбивати такі докори. Моя шкіра грубіша. Мій лічильник пофізизму відкалібрований точніше. Я знаю, що за п'ятнадцять хвилин Кіп Гамільтон сипатиме жарти та сміятиметься. Але ідеальна маска, яку він використовує, щоб привабити клієнтів, дуже швидко зникне.

Цей чоловік майстер, хоч і трохи пройда. Проте, гадаю, це пов'язано зі специфікою ведення та укладання контрактів, що належить до його обов'язків як букінг-агента найвищого рівня.

Відверто кажучи, я досі не впевнена, що годжуся для цієї роботи. Не впевнена, що справді цього хочу. Але завжди здавалося, що це правильно. Я багато чим завдячую батьку.

— Тож, діти, питання ось у чому: як нам усе виправити? Спонсорська програма від «Дейрі Кінг» висить на волосині. Я маю на увазі, що той довбаний професійний наїзник на биках щойно підвів усю індустрію.

фермерів? Виробників молочних продуктів? Здається, це не має значення, проте люди говоритимуть. Вони роздивлятимуться його під мікроскопом, і, думаю, їм не дуже сподобається побачене. Це вплине на прибуток того йолопа значно дужче, ніж ви думаєте. А його прибуток — мій прибуток, бо ця скажена робота допомагає заробити нам усім.

— Як узагалі вплив перший запис? — запитала я, змушуючи мозок повернутися до поставленого завдання.

— Місцева станція залишила свою камеру увімкненою. — Батько провів рукою по гладко поголеному підборіддю. — Записали всю клятву ситуацію, а тоді додали субтитри й пустили у вечірньому випуску новин.

— Тоді йому варто перепросити, — випалив Джеф. Батько закотив очі, почувши універсальне рішення.

— Йому доведеться зробити збіса більше, ніж перепросити. Йому знадобиться куленепробивний план на решту сезону. У нього лише кілька місяців до Чемпіонату світу у Вегасі. Доти ми мусимо відполірувати німб цього ковбоя. Інакше решта спонсорів також розлетяться, як мухи.

Я стукаю ручкою по губах, а в голові рояться ідеї, як допомогти врятувати цю ситуацію. Звісно ж, у мене майже немає досвіду, тож я опираюся на навідні запитання.

— Тож його варто представити як чарівного, благочестивого сільського хлопця, що живе по сусідству?

Батько вибухає гучним, схожим на гавкіт сміхом. Зігнувшись, він упирається руками в стіл для конференцій навпроти нас. Джеф здригається, і я закочую очі. Боягуз.